

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-370)

Jun (1) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....6
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 190)

50. நாதிகே ணாதிகே சைவ ததேந்திரிய குணத்வயே

தசயோ: ஸுசக்ஷ்மபரயோரியம் த்வேதாவதிஷ்டதே

பொருள் – “நா” மற்றும் “ணா” ஆகிய எழுத்துக்களால் குறிக்கப்படும் இந்திரியங்களில், தேவியானவள் ஸுசக்ஷ்மம் மற்றும் உயர்ந்த நிலைகள் ஆகியவற்றில் நிலையாக உள்ளாள்.

51. ஞாதிகே ஙாதிகே சைவ ஸ்தூல ஸுசக்ஷ்ம ஸ்வரூபகே

விபூதிபஞ்சகே தேவீ தசயோ: பூர்வவத் ஸ்திதா

பொருள் – ஸ்தூலம் மற்றும் ஸுசக்ஷ்ம நிலையில் உள்ள இரண்டுவிதமான ஐந்து விபூதிகளும் (அதாவது ஐந்து தன்மாற்றைகள், ஐந்து பூதங்கள்), “ஞா” மற்றும் “ஙா” ஆகிய எழுத்துக்களால் குறிக்கப்பட்டு, அவற்றிலும் அந்த இரண்டு நிலைகளில் தேவி உள்ளாள்.

52. ஸப்தத்யா விததா பேதை: சுத்த அசுத்தமயாத்வநி

நடவ ஸ்வயமயீ சக்திர் பிபர்தி பஹுதா வபு:

பொருள் – “ஈ” என்னும் எழுத்தால் குறிக்கப்படுபவளும், ஒரு நடிகையைப் போன்று பல்வேறு பாத்திரங்களை ஏற்பவளும் ஆகிய தேவியானவள், சுத்த மற்றும் அசுத்தமான பொருள்களில், எழுபது விதமான தத்வங்களில் உள்ளாள்.

53. இயத்வஸ்த்ருதிம் ஆபந்நாமீமிமாம் பரமேச்வரீம்
விசிந்த்ய பரமம் யாதி பதம் விஷ்ணோ: ஸநாதநம்

பொருள் - யார் ஒருவன் இப்படிப்பட்ட “ஈ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படுபவளும், இவ்விதமாக எங்கும் பரவி நிற்பவளும் ஆகிய பரமேச்வரியை ஆரதிக்கிறானோ, அவன் மிகவும் உயர்ந்ததும் நிலையானது ஆகிய விஷ்ணுவின் இடத்தை அடைகிறான்.

54. யத்ர யத்ர கதா ஸேயம் சுத்த அசுத்தே ததாத்வநி
தத்ர தத்ர த்வஜஹதீ விஷ்ணோ: ஸம்பந்தமீ ஸ்திதா

பொருள் - இப்படிப்பட்ட “ஈ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படும் அந்த சக்தியானவள், தூய்மை மற்றும் தூய்மையற்ற ஸ்ருஷ்டிகளில் ஈடுபட்டாலும், தனக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் இடையே உள்ள ஸம்பந்தத்தை அவள் துண்டிப்பதில்லை.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 57)

[ஸுமதி] இந்நாளில், உயர்ந்த புருஷன் யார் என்னும் உண்மையை அறியும் விஷயத்தில் தேவர்களும் ரிஷிகளும் கூட தடுமாறியபடி உள்ளனர். இவ்விதம் உள்ளபோது, உம்முடைய பக்தியை எப்படி ஒரே புருஷோத்தமனிடம் வைக்கிறீர்கள்?

[விவேகன்] தேவீ! அப்படி அல்ல. இந்த முடிவானது, ஸ்ம்ருதி மற்றும் புராணங்கள் வாயிலாக உபநிஷத்துக்களை ஆராய்ந்து அறியப்பட்டதாகும். வேதங்கள், அந்தணர்கள் மற்றும் கேசவன் ஆகியோர் ஒரே வகுப்பினரே ஆவர்.

87. மேயம் விஷ்ணுர் வேதவாதாச்ச மாநம்

மாதாரச்ச ப்ராஹ்மண: ஸத்த்வநிஷ்டா:

இத்தம் தேஷாமைகராச்யம் ப்ரதீம: கீட்ப்ராயைர்

துர்விதக்தை: கிம் அந்யை:

பொருள் – (விவேகன் கூறுதல்) உயர்ந்த புருஷனே “விஷ்ணு” என அனைவராலும் அறியப்படுகிறான். இவ்விதம் அறிவதற்கு ப்ரமாணமாக வேதங்கள் உள்ளன. இந்த உண்மையை அறிபவர்கள், ஸத்வகுணத்தில் எப்போதும் நிலை நிற்கும் அந்தணர்கள் ஆவர். இதனால்தான் இம்மூவரும் ஒரே வகுப்பினர் எனப்பட்டது. இவ்விதம் உள்ளபோது, எந்தவிதமான திறனும் அற்ற புழுக்கள் போன்ற மற்றவர்களால் என்ன ஆகப்போகிறது?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 68)

வ்யாக்யானம் – (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய்) இது அசரண்யசரண்யத்வ கார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று என்று கைவாங்கின தசையில், தான் ரக்ஷகனாகிறது “பற்றிலார் பற்ற நின்றானா”கையாலேயிறே.

விளக்கம் – (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய்) இது தஞ்சம் புகுவதற்கு ஏற்ற இடம் அல்லாத அனைவருக்கும் சரணம் புகத்தக்க இடமாக உள்ள தன்மை. தாங்களும் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இயலாது, மற்றவர்களாலும் தங்களைக் காப்பாற்ற இயலாது என்று கைவிட்ட நிலையில், தான் ரக்ஷகனாக நிற்கும் தன்மை என்பது, திருவாய்மொழி (7-2-2) – பற்றிலார் பற்ற நின்றான் – என்பதால் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - (ஸாந்தீபநி புத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக் கொண்டு வந்தாப் போலே அரியன செய்தும் அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது, ஸத்யகாமத்வ கார்யம். “மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறி கடல்வாய் மாண்டானை” என்கிறபடியே நெடுங்காலத்திலே கடல் கொண்டு போன ஸாந்தீபநி புத்ரனையும், “பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்” என்கிறபடியே ஜநித்தபோதே, “என்னுடை மனைவி காதல்மக்களைப் பயத்தலும் காணாள்” என்கிறபடியே பெற்ற தாயும் தர்சிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார், தங்கள் ஸ்வாதந்தர்யத்தாலே யழைப்பிக்க, “தப்பின பிள்ளைகளை” என்கிறபடியே கைதப்பிப் போய் சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதியிலே கிடந்த வைதிகன் புத்ரர்களையும், “உருவுருவே

கொடுத்தான்” என்றும், “உடலொடுங் கொண்டு கொடுத்தவனை” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அவ்வவ ரூபங்களோடே மீட்டுக்கொடுவந்து கொடுத்தாப்போலே துஷ்கரங்களைச் செய்தும் ஆச்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது, “ஆச்ரித ரக்ஷண விஷயோ மநோரத: காம: ஸ: ப்ரதிஹதோ அபவதீதி ஸத்யகாம:” என்கிற ஸத்யகாமனாகையாலேயிறே. “ஸத்யகாமனாகையாவது, ஸாந்தீபநி புத்ரனைக் கொண்டு வந்தாப்போலே ஸகல அபேக்ஷிதங்களும் முடிக்கவல்லனாகை” என்றே நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டர் தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - (ஸாந்தீபநி புத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக் கொண்டு வந்தாப் போலே அரியன செய்தும் அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) - இது விருப்பங்கள் நிச்சயமாக நிறைவே(ற்ற)றும் தன்மை, அதாவது ஸத்யகாம தன்மை. பெரியாழ்வார் திருமொழி (4-8-1) - மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறி கடல்வாய் மாண்டாணை - என்பதற்கு ஏற்ப முன்பு ஸமுத்ரத்தால் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஸாந்தீபநி முனிவரின் புத்ரனையும், பெரியாழ்வார் திருமொழி (4-8-2) - பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும் - என்பதற்கு ஏற்ப பிறந்த உடனேயே பெரியாழ்வார் திருமொழி (5-8-8) - என்னுடை மனைவி காதல்மக்களைப் பயத்தலும் காணாள் - என்பதற்கு ஏற்ப குழந்தை பிறந்த உடனேயே அதன் தாய் காண இயலாதபடி, பரமபதத்தில் உள்ள நாச்சிமார்கள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தால் அவைகளை தங்களிடம் அழைத்துச் செல்ல, பெரியதிருமொழி (1-6-7) - தப்பின பிள்ளைகளை - என்பதற்கு ஏற்ப கைதப்பிச் சென்று கூடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைய ஜோதியான பரமபதத்தில் இருந்த வைதிகனுடைய புத்திரர்களையும்; பெரியாழ்வார் திருமொழி (4-8-1) - உருவுருவே கொடுத்தான் - என்றும், திருவாய்மொழி (3-10-5) - உடலொடும் கொண்டு கொடுத்தவனை - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அவரவர்களுடைய ரூபங்களுடன் மீட்டுக் கொண்டு வந்து அளித்தது போன்று, செய்வதற்கு அரிய செயல்களைச் செய்து அடியார்களுடைய விருப்பங்களை முடித்து வைக்கிறான். இது, “ஆச்ரித ரக்ஷண விஷயோ மநோரத: காம: ஸ: ப்ரதிஹதோ அபவதீதி ஸத்யகாம: - அடியார்களைக் காப்பாற்றுதல் என்னும் எண்ணமானது காமம் எனப்படும்; அத்தகைய காமம் என்பது தடையின்றி உள்ளது என்பதால், ஸத்யகாமன் எனப்படுகிறான்” என்பதற்கு ஏற்ப ஸத்யகாமனாக உள்ளதால் ஆகும். நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் தத்வத்ரயத்தில், “ஸத்யகாமனாகையாவது, ஸாந்தீபநி புத்ரனைக் கொண்டு வந்தாப்போலே ஸகல அபேக்ஷிதங்களும்

முடிக்கவல்லனாகை – ஸாந்தீபநியின் புத்திரனை மீண்டும் கொண்டு வந்தது போன்று அனைத்து விருப்பங்களையும் முடிக்கவல்லவன் என்பதே ஸத்யகாமனா இருத்தல் ஆகும்” என்று அருளிச்செய்தார்.

வ்யாக்யானம் - (அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கியும்) இது, ஸத்யஸங்கலபத்வ கார்யம். உதாநபாத புரனான த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொரு பதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே ஆச்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்குகிறது, அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோக ஸங்கலபனாகையாலேயிறே. “ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது, த்ருவ பதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கவல்லனாகை” என்று இதுவும் பட்டர் தாமே யருளிச்செய்தாரிறே.

விளக்கம் - (அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்) - இது, தனது எண்ணங்கள் அனைத்தும் எந்தத் தடையும் இன்றி முடியும் தன்மையாகும்; அதாவது ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஆகும். உத்தாநபாதன் என்பவனுடைய புத்திரனாகிய துருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தின் மேல் எல்லையில், இதுவரை படைக்கப்படாத ஒரு அற்புதமான இடம் அமைத்துக் கொடுத்தது போன்று, இதுவரை இல்லாத ஒன்றை அடியார்களுக்காக உண்டாக்கித் தருதல் என்பது, இதுவரை காணாத இன்பங்களைப் படைக்கவல்ல மிகப் பெரிய ஸங்கல்பம் கொண்டவன் என்பதால் ஆகும். இதனை நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், “ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது, த்ருவ பதம் போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கவல்லனாகை - ஸத்யஸங்கல்ப தன்மை என்பது, துருவ இடம் போன்று, முன்பு இல்லாதவற்றை உண்டாக்கவல்லவன் ஆகும்” என்றார்.

வ்யாக்யானம் - (தம் தாம் ஸ்வம் தாம் தாம் விநியோகங் கொண்டாப் போலேயிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது, ஒளதார்ய கார்யம். “வரத ஸகலமேதத் ஸம்ச்ரிதார்த்தம் சகர்த்த” என்கிறபடியே தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி. ஆத்ம ஆத்மீயங்களை ஆச்ரிதர்க்குக் கொடுக்கிறது, கொடுத்தோம் என்னுமபிமாநம் தன்னெஞ்சில் இல்லாதபடியாகவும்

கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந் தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரம உதாரனாகையாலேயிறே.

விளக்கம் - (தம் தாம் ஸ்வம் தாம் தாம் விநியோகங் கொண்டாப் போலேயிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) - இது வள்ளல் தன்மை; அதாவது ஒளதார்யம் ஆகும். ஸ்ரீவரதராஜஸ்தவம் (63) - வரத ஸகலமேதத் ஸம்சரிதார்த்தம் சகர்த்த - வரதா! இங்கு உள்ள அனைத்து இனிமையான பொருள்களையும் உனது அடியார்களுக்காக உண்டாக்கினாய் - என்பதற்கு ஏறப, தங்களுக்கு உரிமையான பொருள்களைத் தாங்கள் எவ்விதம் வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்துவது போன்று, ஆத்மாவையும் அதனைச் சார்ந்தவற்றையும் அடியார்களுக்கு அளிக்கிறான்; இந்தத் தன்மையானது, இவ்விதம் அளிக்கும்போது, “இதனை அளித்தோம்” என்று எண்ணாமலும், அதனைப் பெற்றவர்களுக்கும் “இதனைப் பெறுவதற்கு நமக்கு எந்தவிதமான கைம்மாறும் இல்லையே” என வருந்தாதபடியாகவும் அளிப்பது, அவனுடைய வாத்ஸல்ய தன்மை காரணமாகவே ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - (அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது, க்ருதிதவ கார்யம். ஆச்ரிதர் கார்யம் தலைக்கட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, “அபிஷிச்ய ச லங்காயாம்” இத்யாதிப்படியே தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது, ஆச்ரித ரக்ஷணம் பெற்றால் பேறு தன்னதாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. “க்ருதியாகையாவது ஆச்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால் தான் க்ருதக்ருத்யனாகை” என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - (அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) - இது செய்து முடிக்க வேண்டியவற்றைச் செய்து முடிக்கும் தன்மை ஆகும். அடியார்களுடைய செயல்கள் நிறைவேறப் பெற்றால், அவர்கள் தங்களுடைய “செய்யவேண்டிய செயல் செய்யப்பட்டதாயிற்று” என்று எண்ணுவதற்குப் பதிலாக, பாலகாண்டம் - அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் - அரக்கர்களுக்கு அரசனாக இலங்கையில் - என்பதற்கு ஏறப, தான் செய்ய வேண்டிய செயலைச் செய்து முடித்த நிலையில் உள்ளான்; இத்தகைய எண்ணம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்றால், அடியார்கள் காப்பாற்றப் பெற்றால், அந்தப் பேறானது தன்னுடையதாக இருக்கும் என்று எண்ணும் இயல்பால் ஆகும். நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர்,

“க்ருதியாகையாவது ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால் தான் க்ருதக்ருத்யனாகை – அடியார்களுடைய விருப்பமானது நிறைவேறினால் மட்டுமே தனது செய்யவேண்டிய செயல் நிறைவேறியதாக எண்ணுதல் இந்தக் குணம் ஆகும்”, என்று அருளிச்செய்தார்.

வ்யாக்யானம் - (தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து) இது, க்ருதஜ்ஞதா கார்யம். தன் திறத்திலேயொரு சரணோக்தி முதலான ஸுக்ருத லேசத்தைப் பண்ணினால் அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்தாலும் அவற்றையொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது, செய்த நன்றி அறியும்வனாகையாலேயிறே. “க்ருதஜ்ஞனாகையாவது, ஆச்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையுமே நினைத்து தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை” என்று இதுவும் பட்டரருளிச் செய்தார்.

விளக்கம் - (தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து) – இது, செய்த நன்றியை எண்ணியபடி உள்ள தன்மை ஆகும். தன்னிடம் வந்து “சரணம் புகுந்தேன்” என்பது முதலான புண்ணிய செயல்களைச் செய்தால், அவர்களுக்கு ஏற்ற அனைத்து நன்மைகளையும் செய்து கொடுத்து, ஆயினும் அவற்றை எண்ணிப் பார்க்காமல், அவர்கள் செய்த அந்த புண்ணியத்தை மட்டுமே எண்ணியபடி இருத்தல் என்பது செய்ந்நன்றி அறியும் தன்மை கொண்டவன் என்பதால் ஆகும். நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைப்பட்டர், “க்ருதஜ்ஞனாகையாவது, ஆச்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையுமே நினைத்து தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை – அடியார்கள் செய்த புண்ணிய செயலை மட்டுமே நினைத்து, தான் அவர்களுக்குச் செய்த நன்மையை ஆராயாமல் இருத்தல்” என்று அருளிச்செய்தார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 335)

5-1-8 மேலாத் தேவர்களும் நிலத்தேவரும் மேவித்தொழும்
மாலார் வந்து இனநாள் அடியேன் மனத்தே மன்னினார்
சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும்
மேலாத் தாய்தந்தையும் அவரே இனி ஆவாரே

பொருள் - அனைத்துவிதங்களிலும் உயர்ந்த நித்யஸூரிகளும், இந்தப் பூமியில் பகவத் ஞானம் மற்றும் பகவத் ப்ரேமை ஆகியவை ஒளிரும்படியான இயல்பு கொண்ட பாகவதர்களும், மற்ற எந்தப் பயணையும் எதிர்பார்க்காதவர்கள் என்ற காரணத்தால் ஒரே நீராக இணைந்து அனுபவிக்கும்படியாக உள்ளவனும், அனைத்தையும் நியமிப்பவனும் ஆகிய அவன், தனது மேன்மையை ஆராயாமல், என்னிடம் மிகுந்த காதல் கொண்டவனாக வந்து, எப்போதும் தனக்கு அடிமையாக உள்ள எனது ஸம்பந்தத்தையே பேறாக எண்ணி, எனது மனதில் நிலையாக நின்றான். இனி, வந்து சேர்ந்த உறவினர்கள் போன்று அல்லாமல், வேறுபட்ட பார்வை கொண்ட பெண்கள், அளவற்ற செல்வம், நல்ல புத்திரர்கள், ப்ரியம் மற்றும் நன்மையை விரும்பும் குணம் ஆகியவற்றால் மேம்பட்ட தாய் தந்தை ஆகிய அனைத்தும் அவனே ஆவான்.

அவதாரிகை – “உபயவிபூதி நாதனானவன் என்பக்கலிலே மேல்விழுந்து என்னை விடாதே ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தான். நானும் இனி நித்யஸூரிகளைப் போலே நித்யஸம்ஸாரத்தை விட்டு, அவனையே எல்லாவுறவுமுறையுமாகப் பற்றப் பார்த்தேன்” என்கிறார்.

விளக்கம் – “நித்யவியூதி மற்றும் லீலாவியூதி ஆகிய இரண்டிற்கும் நாதனாக உள்ள அவன் என் அருகில் வந்து, என் மீது விழுந்து, என்னை விடாமல், எனது இதயத்தில் புகுந்து நின்றான்நானும் ., இனி நித்யஸூரிகள் போன்று நித்யமான ஸம்ஸாரத்தை விட்டு, அவனையே எனது அனைத்துவிதமான உறவுமுறைகளுமாகப் பற்ற முயன்றேன்”, என்கிறார் .

வ்யாக்யானம் - (மேலாத்தேவர்களும்) நித்யஸூரிகளும். (நிலத்தேவரும்) பூஸூரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும். (மேவித்தொழும் மாலார்) இனையபெருமாளும், இடக்கை வலக்கை அறியாத குரங்குகளும் ஒக்க அடிமை செய்தாப்போலே, இரண்டு விபூதியிலுள்ளாரும் ஒருமிடறாகச் சேர்ந்து அடிமை செய்யும் ஸர்வாதிகளானவன். (வந்து) தானிருந்தவிடத்தே நான் செல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க, நானிருந்த இடத்திலே தானே வந்து. (இனநாள்) இப்போது. பூர்வக்ஷணத்தில் அறியாதிருக்க, இங்ஙனே விடிந்துகொண்டு நிற்கக் கண்டேன்.

விளக்கம் - (மேலாத்தேவர்களும்) - நித்யஸூரிகள். (நிலத்தேவர்) – இந்தப் பூமியில் உள்ள தேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். (மேவித்தொழும் மாலார்) - லக்ஷ்மணனும், இடது கை மற்றும் வலது கை அறியாதபடி உள்ள வானரர்களும் சேர்ந்து நின்று கைங்கர்யம் செய்தது போன்று, இரண்டு விபூதியில் உள்ளவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நின்று கைங்கர்யம் செய்யும் அனைத்திற்கும் எஜமானன். (வந்து) - அவன் உள்ள இடத்தைத் தேடி நான் செல்வதே பொருத்தமாக உள்ளபோது, நான் உள்ள இடம் தேடி அவன் வந்து. (இனநாள்) - இப்போது. அதாவது இதற்கு முந்தைய நொடிப்பொழுது வரை அறியாமல் உள்ளபோது, இவ்விதமாக விடிந்தபடி நிற்பதைக் கண்டேன்.

வ்யாக்யானம் - இப்படி வருகைக்கு அடியென்? என்னில், (அடியேன்) விடவொண்ணாத ப்ராப்தியையிட்டு வந்தான். வந்து செய்ததென்? என்னில், (மனத்தே மன்னினார்) “மனத்துள்ளான் மாகடல் நீருள்ளான் மலரான் தனத்துள்ளான்” என்கிறபடியே பரமயோகிகள் நெஞ்சிலும் திருப்பாற்கடலிலும் பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்திலும் இருக்கக்கடவ அவன், நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த என் நெஞ்சிலே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்டையாய் இருந்தான். இனி நீர் செய்யப் பார்த்தது என்? என்ன, இனி எனக்கு ஒரு

செயலுண்டோ இவனையொழிய என்கிறார், (சேலேய் இத்யாதி) தங்கள் நோக்காலே துவக்கவல்ல ஸ்த்ரீகளும், நிரவதிக ஸம்பத்தும், குணாதிகரான புத்ரர்களும், தந்தாமையழிய மாறியாகிலும் ப்ரஜையை நோக்கும் மாதாபிதாக்களும் எல்லாம். (இனி அவரே) எனக்காகப் பற்றப்பார்த்தே என்கிறார். (அவரேயினியாவாரே) க்லேசகரமான அவ்வோ ஸம்பந்தங்களாலே க்லேசப்பட வேண்டா. “மாதாபிதா”, “அஹம் தாவத்”.

விளக்கம் - இவ்விதம் அவன் வருவதற்கான காரணம் என்ன? (அடியேன்) - விட இயலாத ஸம்பந்தம் காரணமாக வந்தான். வந்து என்ன செய்தான்? (மனத்தே மன்னினார்) - மூன்றாம் திருவந்தாதி (3) - மனத்துள்ளான் மாகடல் நீருள்ளான் மலரான் தனத்துள்ளான் - என்பதற்கு ஏற்ப, பரமயோகிகளுடைய நெஞ்சத்திலும், திருப்பாற்கடலிலும், பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்தனங்களிலும் இருக்கவேண்டிய அவன், நித்யஸம்ஸாரியாக உள்ள எனது மனதில், தாவரம் போன்று நிலையாக நின்றான். “இனி நீவிர் என்ன செய்ய முயல்வீர்?” என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். “இவனைத் தவிர வேறு செயல் ஏதேனும் எனக்கு உள்ளதோ?”, என்கிறார். (சேலேய் இத்யாதி) - சேல் என்றால் மீன். தங்களுடைய பார்வையால் ஈடுபடுத்தவல்ல பெண்களும், எல்லையற்ற ஸம்பத்தும், குணங்கள் நிறைந்த புத்திரர்களும், தங்களை அழித்தாவது குழந்தையைக் காப்பாற்றும் தாய் தந்தையர்களும் என்பதாக உள்ள எல்லாம். (இனி அவரே) - அவனாகவே கொண்டு, அவனையே பற்றப் பார்த்தேன். (அவரே இனி ஆவாரே) - துன்பங்களை உள்ளடக்கியதான அந்த ஸம்பந்தங்களால் இனித் துன்பம் அடையவேண்டாம். ஸுபால உபநிஷத் - மாதா பிதா - தாய் தந்தை - என்பதற்கு ஏற்பவும், அயோத்யாகாண்டம் (58- 31) - அஹம் தாவத் - லக்ஷ்மணன் கூறுவது, “நான் தசரதனிடம் தந்தை என்பதைக் காண்கிறேனா என்றால், அல்ல, இராமனே தந்தையாக உள்ளேன்” என்பதற்கு ஏற்பவும் உள்ளது.

5-1-9 ஆவார் ஆர்துணை என்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள் நின்று நான் துளங்க
தேவார் கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம் சங்கினொடும்
ஆவாவென்றருள் செய்து அடியேனொடும் ஆனானே

பொருள் - அலைகள் வீசும் நீர் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில், துணையாக யார் ” என்று “உள்ளனர்எண்ணி மூழ்குகின்ற கப்பல் போன்று, ஸம்ஸாரம் என்ற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் நின்று கரையேற இயலாத நான், நடுங்கியபடி உள்ளேன் . அப்போது, திவ்யமான அழகால் பரிபூர்ணமான வடிவழகுடன், அந்த வடிவிற்குச் சேரும்விதத்தில் உள்ள திருச்சக்கரம் மற்றும் சங்கு போன்ற திவ்யமான ஆயுதங்களுடன், “ஐயோ! ஐயோ!” என்று இரக்கம் கொண்டு க்ருபை செய்து, தனது உடைமையாக உள்ள என்னுடன் சேந்தான் .

அவதாரிகை - “பல சொல்லியென்? நான் ஸம்ஸாரத்தில் பட்ட க்லேசமெல்லாம் தீரும்படி, தன் க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடே வந்து கலந்தான்”, என்கிறார்.

விளக்கம் - இவ்விதம் பலவற்றையும் ஏன் கூறியபடி இருக்கவேண்டும்? நான் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் அடைந்த துன்பம் அனைத்தும் நீங்கும்படியாக, தனது க்ருபையால், இந்த உலகில் ஸம்பந்தம் இல்லாத தனது வடிவழகுடன் வந்து என்னுடன் கலந்தான் .

வ்யாக்யானம் - (ஆவாரார் துணையென்று) துணையாவாராரென்று. (அலைநீரித்யாதி) சஷுபிதமான கடலுக்குள்ளே அழுந்துகிற நாவாய்போலே, ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே நின்று நான் நடுங்க. நாவாய்போல் என்கிறவிடத்தில் நாவாய் மாத்ரத்தை நினைத்தபோது, ஆவாரார் துணையென்றவிடம் கரையில் நின்றார் வார்த்தையாகக் கடவது. அதுக்குக் கருத்து, நோவுபடாநிற்க உணர்த்தியற்றிருந்தபடி. அன்றிக்கே, “மஞ்சா: க்ரோசந்தி” போலே தத்ரஸ்த்ரான புருஷர்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். நடுங்குகையாவது, அசைந்து வருகை.

விளக்கம் - (ஆவாரார் துணையென்று) - துணையாக உள்ளவர் யார் என்று. (அலைநீரித்யாதி) - கலங்கிய ஸமுத்திரத்திற்குள் அழுந்துகிற கப்பல் போன்று, ஸம்ஸாரம் என்ற ஸமுத்திரத்தில் நின்று நான் நடுங்க. “நாவாய் போல்” என்ற இடத்திற்கு “கப்பல்” என்பதை மட்டுமே எண்ணினால், “ஆவார் ஆர் துணை” என்பது கரையில் நிற்பவர்களுடைய சொற்களாகக் கொள்க. இதன் கருத்து, ஸம்ஸாரத்தில் வருந்தியபடி இருந்தாலும், தனது வேதனையை வெளியில்

உரைக்கக் கூட இயலாதபடி இருந்த நிலை. அல்லது “மஞ்சா: க்ரோசந்தி – கட்டில் ஓசை எழுப்புகிறது” என்று உரைப்பது போன்று, “நாவல் = கப்பல்” என்று, அந்தக் கப்பலில் இருந்தவர்களைக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். நடுங்குதல் என்றால் அசைந்து வருதல்.

வ்யாக்யானம் - இந்நடுக்கத்தில் அவன் செய்தது என்? என்னில், (தேவாரித்யாதி) தேவு - அழகு; திவ்யமாய் - அப்ராக்ருதமென்றபடி. அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்த்தாந்ததோடும், அவ்வடிவுக்குச் சேர்ந்த திவ்யாயுதங்களோடும் கூட வந்து, “ஐயோ! ஐயோ!” என்று என் பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணி, என்னோடே வந்து கலந்தான். ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி, “திருச்சக்கரம் சங்கினொடும் அடியேனொடுமானான் என்று, கையில் ஆழ்வார்களோடு பொருந்தினாப்போலே என்னோடே வந்து கலந்தான் என்கிறார்” என்று. அதை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, “இங்ஙனையாகவடுக்கும் - கூராராழி வெண்சங்கேந்தி வாராய் என்றாயிற்று இவர் ஆசைப்பட்டிருப்பது, ஆசைப்பட்டபடியே திவ்யாயுதங்களோடே வந்து கலந்தா னென்கிறார்” என்று அருளிச்செய்தருளும்படி. இவர் தாம் பூவேளைக்காரரைப்போலே, இவை காணாதபோது கைமேலே முடிவாரொருவரிறே. (அருள் செய்து அடியேனொடு மானானே) “கேசவந்தமர்” தொடங்கி, லோபத்தாலே, க்ருபையை “விதி” சப்தத்தாலே சொல்லிப் போந்தவர், இப்பாட்டிலே “அருள்” என்று வெளியிடுகிறார். (அடியேனொடு மானான்) ஸ்வரூபாநுரூபமாக சேஷியாயே வந்து கலந்தான்.

விளக்கம் - இந்த நடுக்கத்தில் அவன் செய்தது என்ன? (தேவர் இத்யாதி) - தேவு என்றால் அழகு; திவ்யமான அழகு. இந்த உலகில் காண இயலாத திவ்யமான அவயவங்களுடன், அத்தகைய வடிவிற்குச் சேரும்படியான திவ்யமான ஆயுதங்களுடன் வந்து, “ஐயோ ஐயோ” என்று என்னிடம் க்ருபை செய்து, என்னுடன் வந்து கலந்தான். “திருச்சக்கரம் சங்கினொடும் அடியேனொடுமானான் - என்பதற்கு, கையில் சக்கரத்தாழ்வான் போன்றவர்களுடன் கலந்தது போன்று என்னுடன் வந்து கலந்தான்”, என்று ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிசெய்ததாக, ஸ்வாமி திருமாலையாண்டான் கூறுவார். இதனைக் கேட்ட எம்பெருமானார், “இவ்விதம் கூறுவது சரியே ஆகும். திருவாய்மொழி (6-9-1) - கூராராழி வெண்சங்கேந்தி வாராய் - என்று அல்லவோ நம்மாழ்வார் ஆசை கொள்கிறார்?

இவர் விரும்பியபடியே திவ்யமான ஆயுதங்களுடன் வந்து கலந்தான்” என்பார். அரசர்களுக்கு அந்தந்த நேரத்தில் மலர்கள் இடப்படவில்லை என்றால், தங்களைத் தாங்களே குத்திக் கொண்டு முடிவது போன்று, இந்த திவ்ய ஆயுதங்களுடன் கூடிய அழகைக் காணவில்லை என்னும்போது, இவர் முடிந்து விடுவார். (அருள் செய்து அடியேனொடு மானானே) – “கேசவன் தமர்” என்று பாசரம் தொடக்கமாக, லோபம் காரணமாக, க்ருபை என்பதை “விதி” என்ற சொல்லால் கூறி வந்தவர், இந்தப் பாசரத்தில் க்ருபையை “அருள்” என்று உரைக்கிறார். (அடியேனொடு மானான்) - எனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்றவிதத்தில், எஜமானாகவே வந்தான்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 50)

வ்யாக்யானம் - (சுசி:) இப்படி உபகரிக்குமிடத்தில் ஒரு ப்ரயோஜனத்தைக் கணிசியாதே, வெறும் புறத்தில் உபகரிக்கும் பாவ புத்தியைச் சொல்லுகிறது. “யோர்த்தே சுசி: ஸ ஹி சுசி:” நித்யஸம்ஸாரியை ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாக நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாக்கவல்ல பாவனத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமாம். “பாவந: ஸர்வ லோகாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந”; கர்மகாண்டே, “பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேபி வர்த்ததே ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநிஸ் ஸ்ரீமாந் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டித: மயா பூஜ்ய: ஸதா சாஸௌ மத் பக்த: ஸ்வப்ஸோபி ய: தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம்”.

விளக்கம் - (சுசி:) - இவ்விதம் உபகாரம் செய்யும்போது, எந்த ஒரு ப்ரயோஜனத்தையும் எதிர்பாராமல், வெறுமனே உபகாரம் செய்யும் தூய்மையைக் கூறுகிறார். மனு ஸ்ரும்ருதியில் (5-106) - யோர்த்தே சுசி: ஸ ஹி சுசி: - பொருள் விஷயத்தில் யார் ஒருவன் தூய்மையாக உள்ளானோ அவனே தூய்மையானவன் - என்பது காண்க. நித்ய ஸம்ஸாரிகளையும் கூட “தன்னுடைய ஸம்பந்தம்” என்பதை மட்டுமே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, நித்யஸூரிகளுடன் ஒரே கோஷ்டியாக மாற்றவல்ல, தூய்மைப்படுத்தும் தன்மையைக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். உத்தரகாண்டம் (82-9) - பாவந: ஸர்வ லோகாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந - ரகுநாதனான நீயே அனைத்து லோகங்களையும் தூய்மைப்படுத்த வல்லவன் ஆவாய் - என்றது காண்க. காருட புராணம் - பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந்

ம்லேச்சேபி வர்த்ததே ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநிஸ் ஸ்ரீமாந் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டித:
மயா பூஜ்ய: ஸதா சாஸௌ மத் பக்த: ஸ்வப்ஸோபி ய: தஸ்மை தேயம் ததோ
க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம் - எட்டுவிதமான பக்தியானது எந்த ஒரு
தாழ்ந்தவனிடம் உள்ளதோ அவனே ஸர்வேச்வரன் குறித்து மனனம் செய்யத்தக்க
அந்தணன் ஆவான்; அவனிடம் கைங்கர்யம் செல்வம் உள்ளது; அவனே
ஸந்யாஸி; அவனே பண்டிதன்; சண்டாளனாக உள்ளபோதிலும் எனது பக்தன்
என்னும்போது, அவன் வணங்கத்தக்கவன் ஆகிறான்; அவனுக்கு ஞானம்
அளிக்கலாம். அவனிடமிருந்து ஞானம் பெறலாம்; என்னைப் போன்று அவனும்
பூஜிக்கத்தக்கவன் – என்பது காண்க.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்